
Vir ágszirmok beleolvas ó 1. fejezet

Ariana, vas árnap 03 december 2023 - 22:13:31

1.

J ácsint m élyet sz ívott a cigarett áj áb ól. A h ázuk el Qtti park l épcs Qj én üld ög élt, a szobor l áb án ál, és zen ét hallgatott. A fejhallgat ó teljesen elrejtette el Qle a vil ág zaj át, lehunytt szemmel dobolta l áb ával az ütemet. M ár beesteledett, kicsit le is h qlt a leveg Q k és Q tavaszhoz k épest, de nem k ül ön ösebben zavarta. T íz fok felett megtanult nem f ázni, pedig a b Qrkab át alig meleg ítette.

Ism ét az öl ében nyugv ó f üzetet b ámulta. Voltak épp f él ór ája nem is l átta a bet qket, hi ába tudta, hogy a m ásnapi dolgozat ának j ól kell siker ülnie. Lili azonban k ésett, és Q f élt, hogy balh é lesz bel Qle, amint fel érnek a lak ásba. Folyamatosan azt figyelte, rezeg-e m ár a telefonja, így viszont k éptelen volt koncentr álni.

Hol a francban vagy & suttogta maga el é, mik özben ism ét t árcs ázta a h úg át. Szitkoz ódott, amikor a l ány ugyan úgy kinyomta a h ív ást, mint az el Qz Q alkalmakkor.

Egye idegesebb lett. Eltaposta a cigit, újabbat gy újtott, n ém án b ámulta a h ív áskijelz Qt. Üv ölteni tudott volna, ami ért nem tudja el érne Lilit. Amikor a l ány v égre visszah ívta, hatalmas megk önnyebb ül és j árt a át.

Hol vagy? sz ólt bele k ösz ön és helyett.

G ázol ás volt a villamos vonal án felelte a l ány. Akkora volt a t ömeg, és tudod, hogy ut álok ilyenkor besz élni.

Feltal ált ák az sms-t, az isten meg áldjon! rivallt r á a fi ú. Felpillantott a h ázra, és megnyugodva vette tudom ásul, hogy m ég mindig s öt ét az ablak. Messze vagy?

Öt perc s óhajtotta a l ány, J ácsint pedig hallotta, hogy zih ál a siets égt Ql.

Megv árlak.

Reszketett. A szem ét le sem vette a bej áratr ól, k özben sz ámolta a m ásdodperceket. Gyer ünk m ár, Lili!

Abban a pillanatban felpattant, hogy kisz úrta a h úg át az utca v ég ében. Szinte rep ült fel é, k özben azonban szem el Ql t évesztette a kaput. Megragadta a l ány karj át, h úzta felfel é a l épcs Qn. Bedugta a kulcsot a z árba, és s írni tudott volna a boldogs ágt ól. Kett Qre volt z árva.

Ez meredek volt s úgta, amint becsukta az ajt ót. M ég el Qtte kik émlelt a l épcs Qh ázba, de hi ába f ülelt, nem hallotta a szok ásos

I épteket.

Sajn álom.

Lili b qnb án óan hajtotta le a fej ét. J ácsint r öviden mag ához ölelte, azt án r áparancsolt.

Vetk Qzz le! Tanulunk mondta ellentmond ást nem t qr Q hangon, a h úg át viszont kiragadta vele a dermedts égb Ql. A l ány a f üle m ög é t qrte hossz ú barna tincseit, és megjutalmazta egy mosollyal.

Seg ítesz a k émi ával?

Persze.

J ácsint ismerte a h úg át, tal án jobban, mint saj át mag át. A l ányak sosem mentek a re ál t árgyak, mindig szenvedett vel ük, így J ácsint által ában vele tanult. Kiv éve keddenk ént, amikor Lili heged qre j árt. Akkor vill ámgyorsan elint ézte a saj át leck éj ét, am íg Qt v árta. Egy ébk ént szerencs és volt, mert ha figyelt az ór ákon, alig kellett foglalkoznia a tanulnival óval. Így legal ább n éha egy kis mag án életet is lophatott mag ának &

Ábr ándoz áson kapta mag át. Elk épzelte a holnap d élut ánj át, a puha cs ókokat, a f érfias izmokat a tapint ása alatt. A titkos, tiltott érint éseket, ami ért hetek óta majd elepedt.

Mire gondolsz?

Rajtakapottan r ázta meg a fej ét, Lili azonban nem sz állt le r óla.

Na!

J ácsint borzalmasan szerette volna elmes élni. El árulni, hogy van valakije, hogy ha kis id Qre is, de boldognak érzi mag át, m égsem tehetette. Bajba sodorn á a h úg át, ha meg kellene tartania a titkot.

Semmi fontos felelte, és beljebb tess ékelte a l ányt. Le ült mell é az asztalhoz, igyekezett min él jobban elmagyar ázni a tananyagot. Ut ána v éghallgatta a napj át, mik özben vacsor át csin ált neki. Ilyenkor megtehetette, hogy Q szolg álta ki Lilit, mert ha az apjuk otthon volt, akkor minden feladat a l ányra h árult.

A f érfi azonban k és Qn ért haza. Lili m ár aludni ment, J ácsint is éppen arra k ész ült, hogy ágyba b újjon, amikor meghallotta a kulcscs örg ést. Dermedten álldog ált az el Qszob ában, pedig Q is tudta, hogy jobb lenne, ha elt qnne az útb ól.

Mi ért nem alszol m ég? d örrent r á k ösz ön és n élk ül az apja. Ledobta az aktat ásk át a cip Qk mell é, mik özben az ajt ó hangos d önd ül éssel v ág ódott be ut ána. J ácsint nyelt egyet.

Tanultam v álaszolta halkan. Az apja halkan felnevetett.

Azt nem árt. Fel é fordult, l épett egyet, J ácsint pedig leveg Qt sem mert venni. A f érfi meg állt el Qtte. Ha év v ég én is olyan jegyeid lesznek, mint f él évkor, megn ézheted magad.

A f érfi megpaskolta az arc át. J ácsint tov ábbra sem mozdult.

A h úgod?

Alszik.

A f érfi b ólintott. A l ány szob ája fel é n ézett, J ácsintot pedig leverte a v íz. Azt án az apja visszafordult hozz á.

H úzz ál aludni! Én is álmos vagyok, k ész r öhej, mennyi mel ót s óztak a nyakamba.

J ó éjt! mondta J ácsint, m ég egy apr ó mosolyt is mag ára er Qltetett, de csak akkor mert megindulni a szob áj ába, amikor az apja a konyh ába ért. R ésnyire nyitva hagyta az ajt ót, hogy hallja, merre halad a lak ásbán. Eg észen addig nem b írt aludni, m íg teljes csend nem borult az otthon ára.

J ácsint kalap ál ó sz ívvel haladt az ismer Qs utc ában. Szeretett volna szaladni, szinte rep ülni, de nem akart megizzadni. A nap er Qsen t qz ött, neki pedig nem volt kedve cipelni a kab átj át. A hangulata is az id Qj ár ábra hasonl ított: nem tudott nem mosolyogni.

Az ajt ó szinte azonnal ny ílt, amint becs öngetett.

Szia!

Im ádta ezt a mosolyt. Peti ell épett az útb ól, J ácsint pedig alig v árta, hogy bemehessen ut ána a hal óba. M égis lassan, l ágyan hajolt hozz á, lehunyta a szem ét, amikor a sz ájuk össze ért. Tal án halkan fel is ny ög ött, nem tudta volna megmondani. Hossz ú, nagyon hossz ú percekig nem sz ám ított semmi m ás, teljesen elmer ült a cs ókban, csak akkor d öbbent r á, hogy Peti tov ább szeretne l épni, amikor a f érfi ujjai a p ól ója al á kalandoztak.

Ez úttal is sietsz? k érdezte, J ácsint pedig kelletlen ül b ólintott.

Nagy k ár. Rem éltem, hogy kicsit t öbbet tudunk egy ütt lenni.

J ácsint rosszul érezte mag át a csal ódotts ágt ól, ami Peti hangj ában csengett, de m ég az Q kedv é ért sem merte kock áztatni, hogy elk ésik otthonr ól.

Ne haragudj! suttogta, Peti azonban nem id Qz ött jobban a t ém án ál, hanem a nyak át vette c élba, J ácsint pedig hamarosan azt is elfelejtette, mir Ql besz élgettek. A val ós ág durv ábban t ört r á, mint v árta.

Ne így! t ört ki bel Qle, amikor a f érfi a has ára ford ította.

J ácsint p ánikszer qen l ökte el mag át az ágyr ól, hirtelen komoly k észtet ést érzett r á, hogy felkapja a ruh áit, és elszaladjon. Peti h átr ébb h úz ódott, a sark ára ült, összevont szem öld ökkel, értetlen ül n ézett r á.

J ól van, nyugi sz ólalt meg. Ha nem szereted így, nem kell.

J ácsint pr ób álta lecsendes íteni a sz ívver és ét. M élyeket l élegzett, de a t ény, hogy Peti tov ábbra sem mozdult, egyszerre seg ítette és h átr áltatta abban, hogy megnyugodjon. Bele sem mert

gondolni, mi járhat a férfi fejében, minek tulajdoníthatja a viselkedését. Jácint meg akarta menteni a helyzetet. Visszakúszott a férfihez, feltérdelt, megcsókolta. A mellkasuk összesimult, a ritmikus dobogás kárpótlotta, hogy legyőzje benne a páni félelmet. Végigcsókolta Peti mellkasát, aztán az ölére hajolt, a férfi s óhajaiból merítkezett.

Ha folytatod zihálta Peti nemsokára. Akkor ebből ennyi lesz. Jácint eltávoztott tőle, visszafeküdt a hátára. Figyelte, ahogy a férfi magára görgeti az óvszert, elhelyezkedik a combjai között, és megcsókolja, mielőtt beléhatol.

Vele sosem érzett fájdalmat. Bár nem is csodálta, hiszen a férfi mindig gondoskodott az elűzéséről, s íkosított és óvszert használt. Vigyázott rá. Szerette a testét. Jácint pedig őt szerette, már az elején belezuhant a férfi kedvességébe. Az ördög szemekbe, amik most is úgy csillogtak, mintha kincset tartana a karjaiban. Jácint szerette elhinni, hogy tényleg ilyen sokat ér.

Szex után mindig adott magának néhány percet. Ki élvezte, hogy Peti hozzá simul, puszikat szór a vállára, csiklandósan összerázkódott, amikor a férfi ujjai végigszaladtak az oldalán, és nem bírta ki nevet és nélni. Győzött felkelni, lemosdani, elindulni, de nem húzhatta sokáig az időt.

Egyszer szeretném, ha nálam aludnál tőrt meg Peti a csendet. Jácintot ledermesztették a férfi szavai. Mindennél jobban vágyott rá, hogy megtehesse, hogy vele alhasson, vele ébredhessen, hogy ne kelljen elrohannia az együttlétük után. Aztán eszébe jutott a húga, és rögtön felült, kicsúszott az ágy szélére.

Valami rosszat mondtam? kérdezte Peti meglepetten. Jácint megrázta a fejét, és felkelt. Visszapillantott, mielőtt a fürdőbe ment volna.

Lemosdok, jó?

Nem várta meg a választ. Magára zárta az ajtót, a csempének támasztotta a homlokát. Nem sokáig zuhanyozott, sietnie kellett, pedig legszívesebben megvárta volna Petit, hogy tartson vele. Egyszer, amikor több időt tudott ellopni, együtt tusoltak, az élményt elraktározta az emlékeiben.

Nemán öltözött. Peti az ágyról figyelte, de amikor az utolsó ruhadarabnál járt, megállította.

Adok egy hajszárítót.

Hagyd csak, nincs hideg legyintett Jácint, és folytatta a megkezdett mozdulatsort. Peti azonban nem engedett ilyen könnyen.

Tizenkét fokot írta, nézett fel a mobiljából. Szárítsd meg a hajad, légszívós. Így is egy szál kabátban rohangálsz,

legsz ívesebben ráadtuk volna egy pulcsit is.

Jácint elképzelte, hogy hazamegy egy idegen ruhadarabban, és kirázta a hideg. Pedig milyen jó lenne magával vinni egy apróságot, ami Petire emlékezteti. Beújni az öblét, hogy azt kényelmesen, vele van &

Nem vagyok fázós – felelte inkább, a férfi azonban megragadta a karját, amikor menni akart. Nem szorította meg, gyengéden érintette, Jácint mégis megfeszült. Amikor észrevette a reakcióját, lerázta magáról a férfi kezét.

Két perc.

Jácint félszegen álldogált, és élvezte, ahogy a meleg levegővel egy ütt Peti ujjai is végigszántanak a hajában. Lehunyta a szemét, ki élvezte a simogatást, egyenesen haragudott, amikor véget ért a mozi.

Mikor találkoznak? – érdeklődött a férfi. Az ajtóban álltak, közel egymáshoz, Jácint mindig az utolsó másodpercig a férfihoz simult. A nyakába sóhajtott a válasza.

Hétfőn.

Az szörnyen messze van.

Jácint halkán felnevetett. Milyen szívtett Peti illata, és határozottan ágot érleltett magára, ellökte magát tőle. Aztán csak nem bírta ki, még egy csókot követelt.

Hétfőn – ismételte meg, mielőtt kilépett a lakásból.

P, másokkal ellentétben, imádta a hétfőket, és szívből ült a hétfő éjére.